ORDONANȚA PREȘEDINTELUI TRIBUNALULUI

10 septembrie 2019 *

„Procedură de măsuri provizorii – Dispoziții financiare (buget, cadru financiar, resurse proprii, combaterea fraudei) – Executare silită – Cerere de suspendare – Admisibilitate – Lipsa urgenței”

În cauza T-762/18 R,

Sofia Athanasiadou, cu domiciliul în Atena (Grecia),

Konstantinos Soulantikas, cu domiciliul în Atena,

reprezentați de M. Lappa, avocat,

reclamanți,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de A. Katsimerou și de A. Kyratsou, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 299 TFUE prin care se urmărește suspendarea executării silite a Deciziei C(2017) 5883 final a Comisiei din 22 august 2017, a somației de plată din 30 octombrie 2018, care figurează în partea de jos a copiei titlului executoriu adoptat în temeiul Deciziei C(2017) 5883 final a Comisiei din 22 august 2017, și a oricărui alt act executoriu conex,

PREȘEDINTELE TRIBUNALULUI

dă prezenta

Ordonanță [1]

Istoricul cauzei, procedura și concluziile părților

[*omissis*]

2 Reclamanții au constituit ECOSE la 24 ianuarie 1994 pentru o durată inițială de zece ani. ECOSE a fost prelungită până în 2018 prin acte sub semnătură privată care modifică statutul în 2002 și în 2007.

[*omissis*]

* Limba de procedură: greaca.

1 Sunt reproduse doar punctele din prezenta ordonanță a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

4 La 28 noiembrie 2007, ECOSE a încheiat cu Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură (EACEA), care a acționat în temeiul competențelor care i-au fost delegate de Comisia Comunităților Europene, Convenția de subvenționare 2007-3567/001-001 pentru realizarea proiectului 133962-LLP-1-GR-GRUNDTVIG-GMP, intitulat „Séniors en actions” [„Seniori în acțiune”].

[*omissis*]

6 În martie 2012, ECOSE a făcut obiectul unui audit financiar în numele Comisiei cu privire la perioada cuprinsă între 11 noiembrie 2007 și 31 octombrie 2009. Raportul de audit preconiza recuperarea unei sume de 59 696,98 euro, corespunzătoare unor cheltuieli neeligibile. ECOSE a fost informată cu privire la concluziile auditului prin scrisoarea din 1 august 2013 și a avut posibilitatea să își prezinte observațiile în termen de două săptămâni de la primirea scrisorii menționate.

[*omissis*]

8 Prin act sub semnătură privată din 25 octombrie 2013, reclamanții au dizolvat ECOSE, fără ca EACEA să fie informată cu privire la acest aspect.

[*omissis*]

11 La 16 aprilie, la 19 mai și la 20 noiembrie 2014, EACEA a trimis către ECOSE scrisori recomandate de rapel care s-au întors cu mențiunea „neridicate”.

12 La 22 august 2017, Comisia a adoptat Decizia C(2017) 5883 final referitoare la recuperarea de la ECOSE a sumei de 59 696,98 euro, majorată cu dobânzi datorate (denumită în continuare „decizia atacată”). Reiese din dosar că această decizie, trimisă la sediul ECOSE, nu a fost însă primită.

13 În conformitate cu dispozițiile Codului de procedură civilă elen, Comisia a procedat la notificarea deciziei atacate și a somației de plată recurgând la serviciile unui executor judecătoresc. La 30 octombrie 2018, acesta s-a deplasat la domiciliul reclamanților, având asupra sa un mandat de executare, însă domnul Soulantikas a refuzat primirea și semnarea documentelor menționate. Prin urmare, executorul judecătoresc a notificat decizia atacată prin afișare, în prezența unui martor, în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură civilă elen aplicabile în cazul refuzului de primire a unui act.

14 În aceeași zi, reclamanții au formulat opoziție la Monomeles Protodikeio Athinon (Tribunalul de Mare Instanță în complet de judecător unic din Atena, Grecia). Data ședinței în fața acestei instanțe a fost stabilită la 6 octombrie 2020.

15 La 31 decembrie 2018, reclamanții au introdus, printre altele, o cerere de suspendare a executării silite a deciziei atacate la Tribunal.

[*omissis*]

În drept

[*omissis*]

Cu privire la admisibilitatea cererii de măsuri provizorii

29 În observațiile din 18 ianuarie 2019, Comisia a concluzionat în sensul inadmisibilității cererii de măsuri provizorii, pentru motivul că nu a fost introdusă nicio acțiune principală în anularea deciziei atacate, fiind încălcate articolele 161 și 156 din Regulamentul de procedură.

30 În această privință, trebuie arătat, în primul rând, că, în conformitate cu articolul 299 TFUE coroborat cu articolul 256 alineatul (1) TFUE, cu articolul 39 alineatul (1) și cu articolul 53 alineatul (1) din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, numai președintele Tribunalului are competența să pronunțe suspendarea executării silite a deciziei atacate. Competența instanțelor naționale în cauză se limitează la controlul legalității măsurilor de executare.

31 În al doilea rând, astfel cum s-a menționat la punctul 23 de mai sus, potrivit articolului 161 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, cererea de suspendare a executării silite a unui act al Comisiei depusă în temeiul articolului 299 TFUE este reglementată de dispozițiile secțiunii 2 din regulamentul menționat, intitulată „Suspendarea și celelalte măsuri provizorii”. În acest cadru, trebuie arătat că articolul 156 din același regulament prevede regimuri procedurale diferite în funcție de temeiul juridic aflat la baza cererii de măsuri provizorii. Astfel, cerința prevăzută la articolul 156 alineatul (1) din regulamentul menționat, care condiționează admisibilitatea unei cereri de suspendare a executării unui act al unei instituții de introducerea prealabilă sau concomitentă a unei acțiuni principale împotriva acestui act, se limitează în mod expres la cererile introduse în temeiul articolelor 278 TFUE și 157 EA. În consecință, contrar celor susținute de Comisie, această obligație nu se aplică în mod necesar în speță.

32 În al treilea rând, îndeplinirea unei astfel de obligații în speță ar priva reclamanții de dreptul la o cale de atac efectivă, consacrat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și garantat la articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950. Astfel, în împrejurările din speță, pentru a permite instanțelor naționale să dispună de timpul necesar exercitării competenței lor privind controlul legalității măsurilor de executare, în temeiul articolului 299 alineatul (4) TFUE, trebuie să se poată solicita instanței Uniunii, singura autorizată în acest sens, să pronunțe, dacă este cazul, suspendarea executării silite.

33 În această ipoteză, trebuie subliniat de altfel că, drept corolar, motivele invocate în cadrul demonstrării existenței unui *fumus boni iuris* trebuie să fie motive care țin de competența instanței naționale și care au aparența de a fi fondate. Astfel, motive privind legalitatea deciziei ar fi inoperante, cu excepția situației în care sunt invocate în cadrul unei cereri întemeiate pe articolul 278 TFUE, care însoțește o acțiune principală introdusă în conformitate cu articolul 263 TFUE, în măsura în care temeinicia unei decizii care constituie titlu executoriu nu poate fi contestată decât în fața instanței care se pronunță asupra acțiunii în anulare, în temeiul acestei dispoziții (a se vedea Hotărârea din 4 iulie 2017, Systema Teknolotzis/Comisia, T-234/15, EU:T:2017:461, punctul 90 și jurisprudența citată).

34 În această privință și fără a fi necesară în acest stadiu pronunțarea cu privire la aspectul temeiniciei lor, se poate arăta, astfel cum a procedat Comisia în observațiile sale din 26 februarie 2019, că, în speță, anumite motive invocate de reclamanți în susținerea îndeplinirii condiției referitoare la *fumus boni iuris* privesc tocmai procedura de executare silită în Grecia și legalitatea măsurilor de executare și, prin urmare, intră în competența instanței naționale.

35 În consecință, prezenta cerere urmărește să permită instanței naționale să își exercite competențele, întemeiate pe articolul 299 TFUE.

36 Rezultă din tot ceea ce precedă că respectiva cauză de inadmisibilitate privind lipsa prezentării unei acțiuni principale trebuie înlăturată.

[*omissis*]

Cu privire la cheltuielile de judecată

53 Potrivit articolului 158 alineatul (5) și articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, se impune obligarea reclamanților la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie, conform concluziilor acesteia din urmă.

Pentru aceste motive,

PREȘEDINTELE TRIBUNALULUI

dispune:

1) Respinge cererea de măsuri provizorii.

2) Doamna Sofia Athanasiadou și domnul Konstantinos Soulantikas suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

Luxemburg, 10 septembrie 2019.

Grefier
E. Coulon

Președinte
M. Jaeger